

Delegatkinja Nermina Kapetanović uputila je dva pitanja Vijeću ministara BiH koja glase:

1. „Kad će Vijeće ministara BiH dostaviti Parlamentarnoj skupštini BiH izvještaj o realizaciji zaključka sa 62. sjednice Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH, održane 14.10.2009., u vezi s provođenjem mjera i aktivnosti za rješavanje problema građana Bosne i Hercegovine koji su bili zaposleni i nastanjeni u Republici Hrvatskoj, a u periodu 1991. do 1995. godine su otpušteni s posla, a koji će sadržavati aktivnosti koje su iz svojih nadležnosti preduzeli Ministarstvo vanjskih poslova BiH, Ministarstvo civilnih poslova BiH i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH?“
2. “Još od 1996. godine vode se pregovori o uređenju imovinsko-pravnih odnosa između BiH i Hrvatske. Sporazum o uređenju imovinsko-pravnih odnosa između ove dvije države je u više navrata bio pred potpisivanjem da bi, doslovno, u zadnji čas bivao blokiran, najčešće zbog neslaganja Vlade Republike Srpske jer u njega nisu bili ugrađeni stavovi srpske strane na koje Hrvatska ne pristaje.

Nepostojanje ovog sporazuma hrvatska strana ističe kao razlog što još uvijek ne dolazi do veoma značajnog povrata imovine BiH u Hrvatskoj i što se u ovom segmentu ne poštuje i ne primjenjuje Aneks G Sporazuma o pitanjima sukcesije (potpisan 2001. godine u Beču, a ratificiran u BiH iste godine). Ovim sporazumom države sukcesori obavezuju se da će na svojim teritorijama štiti privatnu svojinu i stečena prava građana i pravnih lica bivše SFRJ bez diskriminacije, tj. nezavisno od nacionalnosti, državljanstva ili prebivališta. Primjena Aneksa G je, s pravnog stanovišta, безусловna.

U julu 1991. godine Vlada Republike Hrvatske donosi Uredbu kojom se zabranjuje raspolaganje, prodaja, zamjena, prijenos prava i korištenje nekretnina na njihovoj teritoriji a koje su u vlasništvu, posjedu, na korištenju ili upravljanju organa i institucija Federacije BiH. Mada je međudržavni sporazum koji je Hrvatska ratificirala pravno jači i “stariji“ od domaćeg pravnog akta, Hrvatska je opstruirala Aneks G tog sporazuma pozivajući se na vlastitu uredbu.

Objekti koji su predmet povrata, vrijednost potraživanja pa i karakter imovine se mijenjaju, imovina postaje neupotrebljiva, nestaje, a prava iz njega postaju teško ostvariva i nenadoknativa.

Primjera radi, zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa BiH i Republike Hrvatske, hidrocentrale na Trebišnjici do sada su izgubile preko 250 miliona KM, a tu je i osporavanje vlasničkog prava Šipadu na nespornu imovinu u luci u Šibeniku, nepriznavanje prava na hotelske komplekse u Podgori, Slanom, Zaostrogu, Baškoj Vodi, Dubrovniku, dijelu luke Ploče, poslovni prostori RMK Zenica, rudnika Ljubija, Dječije bolnice u Cavtatu.

Da li je tačan šokantan podatak da se spisak nekretnina koje su u vlasništvu BiH u Hrvatskoj završava na broju sedam, iako se stvarni broj tih nekretnina izražava hiljadama a vrijednost mjeri desetinama milijardi maraka? Ova informacija sadržana je u službenom dopisu Sektora Ministarstva finansija i trezora BiH za provedbu sukcesije bivše SFRJ i upravljanje imovinom institucija BiH, upućenom 15.8.2011. tadašnjem ministru Draganu Vrankiću.”